

ജ്ഞകീയരിണയം.

(ഭാഗിക്കുത്തമിഹാക്കാവ്യം)

720

പരിഭ്രാംകൾ

வளைவிதம், ஹா. வி. ரங்கநாயகு திரி.

~~குடியிருப்பு~~ தினாவதையுரு.

ജാനകീപരിബാധം.

(ഭാഷിച്ചുതമരംകാര്യം)

പരിഭ്രാന്തനാൾ

ഐണിയർ, ഇ. വി. റാഡൻസ്ക്രൂട്ടിൽ.

തിരുവന്നന്തപുരം.

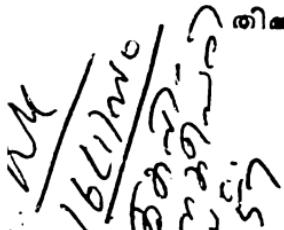
ഒന്നാംപതിഞ്ച് കാല്പി @ 00.

‘കമലാലയ’ ഫല്ലു്,

തിരുവന്നന്തപുരം.

മഹം.

[വില അംഗ റ.

മുഖ്യം.

മിത്രതാകാരം, അമീനീപരിണയം ഭദ്രപദീപമി
ണം, പാർത്തിപരിണം മുത്തായ സാസ്കാര്യത്തി
കളുടെ നിംഫാതാവായ മഹാകവി ചന്ദ്രൻ്റെ ഒരു മഹാ
കാവ്യം ആനകീപരിണയം'. ഈ മാലപ്രസാദം,
ധാരിക്കുള്ളപ്പാലെ ടീക്കലും പ്രസാദം, അരബ്ലൂക്കിലും,
'ക്രാറസംഗ'വപ്രദ്വിക്കുള്ളപ്പാലെ മഹത്തും മനോധാരം
ആശ ഒരു കാവ്യമാക്കാം. വിശിഷ്ട, ആലങ്കാരിക്കുമ്പരി
മായ മഹാകാവ്യലക്ഷ്യണത്താൽ സ്വല്പിതവമാക്കാം. എന്നാൽ
പലകൾ അസ്ഥാപാദം അംഗവിതചുഡായിത്തോന്നു
നബവനം പറഞ്ഞപ്പുട്ടെന്ന വിചുചിവർന്നും സ്ഥാനത്തിൽ
ഈ മഹാകാവ്യം വശ്യമല്ലെന്നുള്ളിട്ടും ധാന്യവം മുതിരനായ
സംശയിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതിനും
തിനെ ഓഗ്രാതിരണ സമാഹരിക്കാംവും, കാളിഭാസക്ക്,
അംഗപദ്മാശൻ തുടങ്ങിയ പ്രാവിനാശായും, ദാലുംവ
ആമംഗാഡിനവിനാന്മാരായും പലകാലം സേവിച്ചു പരി
പകപമായ വാസനാദ്രാസപദ്മാശൻ'ജാനകീപരിണയം'
എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളത്. ക്രിസ്ത്യാദ്വാ-മെടാം എന്നാണെന്നു
ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നു ശ്രദ്ധ കാരണമുണ്ടാം, ഈ കൂടിയും ദേശാം
മഹിമകൾ മുതിരുത്തോന്നു പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അ
നബാചക്കാർഡിനാവുന്നതാകയാൽ, വിശ്വാസിത്വാനും
ഈപ്പോൾ അസ്ത്വാവിക്കേണിക്കാഡിട്ടിലും. മുതിരെന്ന് എന്നു
നം ഭാഗങ്ങൾ മുന്നുനാലു കൊല്ലുക്കുകൾ മുണ്ടെന്നു പ
മിഡാസ്പ്രദ്വിതി പല പല മലബാളമാസികകളിലും ആ
സിഡിക്കിച്ചുപ്പോരി, "ചന്ദ്രകവി ഉള്ളേഖന ചതുരന്നാണ്".
തന്മാരു നന്നാവുന്നുണ്ട്. മഴുവനാക്കണം" എന്നും മരിഡാ
ചുവന്നു അംഗകാംജും ആ വാന്നും ആ ആശ മഹാകവി—

ചക്രവർത്തി ഉള്ളിൽ എന്ന്. പരമൈപരയുടെ ഭൂക്കങ്ങിയ ക്ഷേമാധാരണസികൾ ഫ്രാസാധിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്, അതു വഴിയിൽ പിന്നെയും തീരുമാനം മുന്നോട്ടു നണ്ണാതു്. അതിന്റെ ഒരുക്കഭേദം പലത്തെ മുന്നാ മുപ്പും കേരളീയ ജനസഭക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ‘ഒഹാജനാഡിക്ക് റസിക്കരെ കുലി മര ശുമം നിറുലമല്ല കവലം’ എന്ന നാമാധാരി ആരിക്കുന്ന എന്നിങ്ക് എന്നെങ്കിലും ഫ്രാസാധാരം, അതു പൊസമെ അവരിൽനിന്നു കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ, ഈ മഹാ കാംപ്യൂട്ടിന്റെ അനുന്നതരങ്ങാശവും അച്ചിരേണു സംന്തമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടും.

ഈതിന്റെ അച്ചടിയിൽ നാഹാക്കിച്ചു സുരക്ഷാസ്വയംമായ ‘കമലാലയ’മന്ത്രാലയത്തോടും അതിന്റെ അധുനികാധിനാമങ്ങാടും തോന്ത് വദനപ്പറത്തുകൊള്ളുന്നും.

എന്ന്—പണ്ഡിതൻ,

ക്രിയവന്നതുമും, }
25—3—102. }

ഈ. വി. രാമൻ നൃത്തി.

ജാനകീപരിഖയം.

(മഹാകാവ്യം)

രന്നാംസർജ്ജം.

എന്നെംഗിച്ചു കണ്ണാടി—
തനിൽ സപ്രദാവണാഭതാൻ
അമിൽക്കണ്ണമരം പ്രതാ—
മിച്ചന്തനിനു വരുന്നു!

ച

ഉലക്കിൽ മേച്ച്യാരേൽപ്പു
പോങ്ങളാൽ, മൊഴിയാലുമേ;
എനിക്കണ്ണം പരം നന്ദ
തരട്ടു റിവരായവർ!

ഒ

വിചിത്ര,നാല്പ,നഷട്ടി—
ക്ഷണജരൻ നന്ദ നടക്കണം,
പഞ്ചാന്തരാവര ലാളിപ്പു
മഹീഞ്ഞിന്തുമാത്രയൻ.

ര

ക്ഷമാനവിതർ, നീലാഭ—
രന്നുയാവിന്തുമിതർ,
ജനകാധ്യാജകരരാ—
സ്ത്രീതാരാമക്ക് വരുന്നു!!

ര

കനാംസ്ഥ്‌

പൊന്താമരകളിൽ കേളി-
യെത്തുമിറിക്കയൻപോത്,
മുഹമാനനക്കളിൽ കീഴി-
ചീട്ടം വാണിക്ക വദനം! ര

വിണ്ണിക്കിന്നണ്ണയും സാക്ഷാത്
ശ്രൂത്യേ, റിവനന്നപോത്,
വാണിങ്ങ താങ്കിയോരാജി-
കവിയേ ഒക്കവണ്ണങ്ങവൻ. രു

എങ്ങനിന്നുംവായ്യും
വേദം ഭാരതത്രപമായ്,
കൂജഞ്ഞരയ്യുംഥവംവായ്
വാഴമാ“ബ്രാഹ്മ”നേ തൊഴാം. ര

ഇന്ന,മാരുടെ മാർപ്പനതെ
കവിലോകം കൊതിക്കമോ,
“കാളിഭാസാ”വ്യ്രന്നാദ്യോര—
കവിസമുച്ചിനായ് തൊഴാം. രു

പ്രഞ്ചാര മാരമായ്,പാരം
പിന്തിരിഖന്താടി മുന്തിരി,
വാഴപ്പുഴം“ചൊഴി”നായീ,
“മാലു”നീറ സരണ്ണാക്കതിയാൽ. രു

അതു,മാരു കണ്ണ, കവി-
വിരരായ്, ദേവദേവയും,
കാവ്യാല്ലാസവമില്ലാ,താ—
“ഒഞ്ഞഞ്ഞ്”മിന്നനു മേൽക്കമേൽ. രും

മധുമാദിപദ്മാഞ്ചലു-
ക്കൈലും, ഗ്രേറ്റേറഡ്താൻ,
“ഭവത്തി”ക്കഴും വാക്കേ,-
ടിനം വാഴ്‌വു സംഗ്രഹയായോ.   ഫെ

സാരസപതാളത്തുംരായ്
സന്തപ്പിച്ച ബുധാളിയെ,
മരാരിക്കെല്ലോലെയായി
“മരാരി” കവിപുണ്യവൻ.   ഫെ

മരം,മേതിനായ്ക്ക് പാരം
നീരത്തുംപുണ്ട്, ഒരമായോ,
മിഞ്ചൻ മധുരോഭാരം
യാദയാരാ “ബാജാ”ഭാരതി.   ഫെ

അസംവ്യജി ജനസംഖ്യത്തിൽ
സംവ്യാവത്പരമണ്ണചുവൻ,
പണ്ടിതാനുണ്ടിമത്താതൻ
‘ഒലംകനംമൻ’ തുണ്ണിയുണ്ടോ!   ഫെ

ആരിയ്ക്കിനാന്നരവോ തൊനീ—
സാധിതീസുഖങ്ങേ സുവാ,
അനീക്കണ്ണുകേത, നാരാമ—
ചലു’ജൈജുന്ന വർദ്ദനം!   ഫെ

അനുഠനൾ മുഖമാക്കന്ന
പുനിലാവാണു വാണിയാരം,
അപ്പിതീയ കവിജൈജു—
നാപ്പുതണ്ണലി’യേ തൊഴാം!   ഫെ

ସୁକତିତଙ୍କ ନମଦେ ଢିଷୁର
ଡୋଷମାତ୍ର କାଳୀମୁ କୁଷ୍ଟମେ!
ହୃଦ୍ୟକ୍ରାୟେତକଣ କାଳିଗୁ
କତିରୋଳିକତିର୍ମ ମୁକ୍ତକର.   ୩୮

ପକର, ଯାକିନି ମନ !
ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଭୋବ !
କବିମନ୍ଦ୍ରମବତୀକ-
ଲତାଂ ଯାକାହିରିକ୍ଷବୋଦ.   ୩୯

କକର୍ପାସ୍ତ୍ରତିର୍କିଳିନିଳିଳାଂ
ଡୋଷଗୁଣିତରେବବର,
ତେଜୀଯୁଗ ପଠା, ସତ୍ତ୍ଵ-
ମନମାସମତଳ୍ପୁଣିତ.   ୪୦

ବୈଯାକରଣାନାକାତ
କାବ୍ୟର ରୌକାଳ ରୁଦ୍ଧଭୋଦ,
ମଲରାଗବନ୍ଧକରାତ
ମାପକଟାଳ ଦୁରିନ୍ଦିଚିଂ!   ୪୧

ତଲଯାଟି, ଛିଲ୍ଲି ଛଷ୍ଟି-
ତ୍ରୁଷର ଯାଶ୍ଚତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମିତଂ,
କବିଯାକେକରଂକେରଂକେବୋଦ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେପାଲେ ପାମରଳ !   ୪୨

ସପଢ଼ିରୁ ନମଚଯଂକେଳାଣ୍ଟ
ଜଗତାଜୀଯମାରିକର !
କବିପାତର ତୀରେର କାଳୀମୁ
କାଳପାତରକରାଇରାଯୁ.   ୪୩

**മുഖ്യക്കർത്താക്കാരു
ഭൂപിതൃസ്ഥാപിയിൽ,
മേലായ്, മുച്ചേരി വാനി!
നീ നടക്കനാവത്തുംനെ?**

Q3

20

ആരിക്കുമ്പയുജീവനം-
വാക്കം സഭക്ക് പമ്പമാണ്;
മുന്താൽ ചിപ്പിയാണെങ്കി-
ലായതാരാഘരിച്ചിട്ടാ?

20

ଉଲକିଳାଣିଇଯାଇସନ୍ତ
ମନେମହସୁନ୍ଦରୀପ୍ରମାଦୀ,
ଆଜିଯାଇଲ୍ଲାପାଟିଳାଂ, ମେଲ୍ଲୁ-
ମିଳିରାହୁ ଅନେକାରିଠିରେ.

१३३

നിലവിൽ, വരുകാൻക്കെൽ-
ക്കോട് വെള്ളം നിറയ്ക്കാത്,
അതിന് കിടങ്ക കാക്കുന്നീ—
ബാറിനേ,കാറിനേയുമേ.

१६

ഗണ്യമാരുള്ളങ്ങൾ, പേര് പാതി
വിട്ടി, വായണ്ണമുായതിൽ;
തങ്ക്കുകളാന്നുഡബ്ല്യൂഡേഞ്ച
ഒക്ക, കൊട്ടി നാ ശജാവലി.

ବିତକଳୀରେତନଗଲାଟୁଣ୍ଡେବା,-
ହୁତିଳ୍ପ ପୁଷ୍ପାବିଲେ ମରଂ,
ଯଦକହିବାଯଁବୁ, ନାହିଁ “ବେଚତ୍ର-
ମେ”ଫେରାକହିବାନ୍ତି.

୧୯

ପୁଣ୍ୟକିମେବୁଂ କାନ୍ଦକରିତ
କୋହାଯାକେଣା ଶଙ୍ଖଜୟ,
କେଟିପୁଣ୍ୟପ୍ରିଟାତେତାଇ
ବେଗ, ଲାଜୁ, କେନ୍ଦ୍ରତିନାନ୍ତି.

୨୦

ବନ୍ଦମାତ୍ରିକପ୍ରୁଣେତରି,
ରତ୍ନିତାନକର, କାନ୍ତମାନ,
ଶାକଅନ୍ତରସ୍ତର୍ମହେଯାତି-
ପୁଣିଲାବେଳ୍ପୁ, ରାତ୍ରିଯିତ.

୨୨

ମହାପୁରୀ, ବେଳମୃଦୁରେବାଟି,
ମଜ୍ଜା, ମେଵନେତାତତିରେବା!
ମାପଲ୍ପରେମନ୍ତିରେ ପାପ୍ରୁ
ଶ୍ରୀକଷ୍ଣାଯଁ ମିଳିଲବାକଣ୍ଠୀରୁ.

୨୩

ପଥ ରତ୍ନପଦ୍ମାତ ତୀରିତ
ପୁରତିରୀ କତିରେତକହିଯାଏ,
ଶ୍ରୀକଳିତର ଶ୍ରୀଲେଖାକରି
ମିତ୍ରବନ୍ଦିକଷା, ଯତିତ.

୨୪

ବୈତ୍ତିଲେରି ସ୍ତ୍ରୀକାନ୍ତକେ—
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟପିତାରିକହିଯାଏ,
ଶାକଅନ୍ତରସ୍ତର୍ମହେଯ
ବିରକିପ୍ରାତେ ନାରିମାନ.

୨୫

സപ്രദായികരം ചേരം
കാരഡ തട്ടി, തുണിപ്പിനാൽ
വിറയ്ക്കുമ്പോൾ, വലിക്കുന്ന,
കത്ര സാധ്യപതാകകൾ.

൨. ੭

അങ്ങളും, മാളികയിൽ, സ്നീക-
ഇംഗ്‌ബിരയിൽക്കുണ്ടോ,
മിന്നൽക്കാടികൾ, കണ്ണിനം
പിട, ഞെവ പറിക്കയോ!!

൨. ୮

എപ്പോഴിം കാന്തർ മുകള-
മതിലേ സ്നീകരംതൻ ചൊടി,
പ്രണം ചുണ്ട്, വഹിക്കുന്ന,
മാരതുകാലത്രു വിത്രുമം.

൨. ୯

കണ്ണിലും, കണ്ണുകൾ, റത്ത-
ച്ചേ-ചയനിവയാന്ന് വൻ,
ഭജംഗരാം ഭോഗിക്കും,—
ലറു നാഗപുരീസമം.

൨. ୧୦

സഭാനിമിഷസംഗത്താ—
ടൈ, മുത്തുകലിക ചുണ്ടലം,
അരപ്പുരോവുന്നമുഖ്യാരാ
നാട് നാക്കസമാദമാം.

൨. ୧୧

അതിൽ, പഞ്ചാരകിലിൽ—
പുക പററിപ്പിടിച്ചിതാ,
ഇന്നം കൈവെടിയുനില്ല
കാളിമാവിനെ വിശ്വലം.

୧. ୧

അതിൽ, വെവരക്കളിൽമണി-
മേട പാദന വാരാളി,
നിലാവെന്നായ്ത് ചെളവായ്ത്
കൊതിപ്പു, കൊക്കിലാക്കവാൻ. രഹ

ഒരുവജ്ഞനരിയാതുള്ളി. അഹംഗാളപമ്പദ്ധനേ, നിയുഖിക്കന്നിതാൽ, വൻ-മേരുമേലുറി നാമിമാർ.

അന്തിലേ പെറരുരു പാത്താക്ക്,
ക്ലീകം വുള്ള ലുബീയനാം,
യിഷണൽ എ! മഹാവിഡ്യി,
നിർബ്ലുനൻ നിധിനായകൻ. ४८

வள்ளு வூதை மரத்தில் வோ,-
லவணமுறை கூட நான்காற்,
வரக்கொன் மனம் தேடி-
யுக்காட்டியில்லைத்திடு. ஏ

അരതിലേ ക്ഷാധനാനയ്ക്ക്
പതിരായ് തനിന്റെ മാടകിൽ;
അരതുകൂശാണോ, കാറാത്തൈ—
അക്കിങ്കു തിരിയുന്നതു".

അരയോല്പാവട്ടംമരു
കാത്താൻ ദക്ഷമൻ രൂപൻ;
സപ്രൃംഗികക്കേ അകു-
മാജരാജൻ കണക്കിനേ.

പാലാഴിത്തിരയും തികരം-
ക്കെതിരും ജിത്തേമതിനാശ്,
അക്കീത്തിപ്പുരക്കള്ളുരാ—
ചാഞ്ചാടിപ്പിച്ചു ഭ്രവൻ.   തര

അവൻറെ വൈക്കുകാംസുത്തുൾ
ചോഷ്ടാന്തിലുഡിക്കാവു,
ഉടനേ വിളരിപ്പാമം
തൃപ്പട്ടായും രാജമണ്ഡലം.   തവ

മഹാധവജഞ്ചനാദ്രേഹം
സഹസരാധിതവഹനിയായും
ചെയ്യാൻ പ്രാജ്ഞസമിഖ്യാമം
സഹൗതാപം, സഹേതികം.   തന്മ

അദ്രേഹമടരിൽ കൊന്ന
മാറ്റാർ പെടിച്ചു വിണ്ണിലും,
വിഘ്നാദങ്ങളുംവൻവെദത്രു—
നിന്മ ധന്തിനു ചെയ്ക്കയാൽ.   തം

ഒമ്പതപം പുണ്ണവൻ കൊന്ന
മാറ്റാ, നിന്മാർല്ലചീംനായും
വാഴേവാരവന, വദിച്ചും
നിജപ്പത്തിനു ശാത്തിനായും!   തമ

ഭാനാംദ്രേണ്ണപ്പാഴം വറരാ—
കുഞ്ചവൻ തന്റെ പാണിയിൽ;
ശാഖപ്പേക്കിലുതിലേ ഫേബാ—
മത്സ്യം ശീവിപ്പുതുങ്കുന്നെന്തു?   തര

ଅବଗେନ୍ତୁ ଜୀବରଣୀତ୍ରୁ—
ଶାଂତିନ୍ଦ୍ରିୟରେ ନିର୍ମଳିକିମ୍,
ଅନ୍ତର୍ଭିତୀରେ ମାମଲାମୁଣ୍ଡରୁ—
ମାମଲାମୁଣ୍ଡରାଶିକର.

୩୨

ଅବସ୍ଥାରେ ବକ୍ଷେତ୍ରରୁଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାକଲ୍ପକରତିକେ
ଅନୁଭୂତିରୁ ଶିଖିଯାଏବଜ୍ଞା
କାଣିଥୁ ଯମପୁରୀରେ.

୩୩

ଛଜିଥୁରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତର୍ ଗମନ
ଯମାକାଳମରଣ କ୍ରମର;
ସ୍ମୃତିରକ୍ଷଣକାଳତାତି—
ମାତମା ମାଯାରୁ ଜୀବରଣୀତି.

୩୪

କିମ୍ କାମକେ ବେଗାଫ୍ଲୋର
ମହାକୀର୍ଣ୍ଣିଯାଙ୍କ ଶିବଙ୍କ;
କାମାଚିକାଯମିତୁରେ
ଜୟିଥୁରୁ ବିରନ୍ତି ରୂପଙ୍କ.

୩୫

ସାମର, ଭାନମ, କେବରମନା
ଦୁଃଖର ପରାତନ ପିକିଲେ
ମହାଭୟାଲୁବାୟାନ୍ତିର୍ଦ୍ଦିତ—
ରିବନ୍ ଚେତ୍ତୁନ୍ତି ବେଣ୍ଯନା.

୩୬

କୈତିବ୍ୟାନୀତିରୁ ରୂପନା—
ମାରାତର ବେଳକିଲ୍ଲି ରୂପଙ୍କ
ଶୁଣୁକିମାନ ଅଗ୍ରବ୍ୟକ
ଚେତ୍ତୁକିମ ମିତ୍ରମେନ୍ତୁବାଙ୍କ?

୩୭

കേൾസവറ്റിമഗധ്യഞ്ച—
കേക്കയേയായമല്ലക്കണ്ണ
സപതിമാരാക്കിവൈച്ചാൻ
ദ്രോക്കശകിലിന്നപൻ.

ഒൻ

വേരെയും മധുരോദാമ—
മനോഹരസൗതീലമാർ
ക്ഷത്രിയസ്തീകരം മിനീ ത-
മവദായനിവക്ഷതാൻ.

ന്നു

ദ്രോരത്തിൽ ദിസ്ത്രിഷ്ട-
ക്ഷന്നതന്നെന്നപോലവേ,
സമായിച്ചാർ, ദ്രോമാര-
നന്നുപേരാറുപെറ്റേന.

ന്നു

അത്യംസൗരകടം തീര്ത്തം
മുഹമാച്ചുശ്വപരങ്ങളാൽ,
പുത്രനില്ലാതവൻ ബലം—
നാഡാൻ പിതൃക്കടത്തിനാൽ.

ന്നു

ദ്രേപൻ പുത്രാത്മമായതു—
അമധ്യംചല്ലാൻ കൊതിക്കാവു,
സുമഗ്രം മഗ്രിഭ്യാളിവി—
വവനോടിതു ചൊല്ലിനാൻ:—

ന്നു

‘എന്നുംനുംഗ്രാമപ്പാവത്താ—
ലങ്ങയുണ്ടികരം കൈവയും,
സന്ത്രക്ഷമാരനീവ സ്ഥാപം
അവസംസത്തിലോതിനാൻ.

ന്നു

ଅନ୍ତେହମ ପରିକିଳ ପୁତ୍ର-
କଜ୍ଜଲ୍ଲାଙ୍ଗାଯିଟିଥିଲୁ ଦ୍ଵୟମ,
ପଞ୍ଚଶବ୍ଦିଷ୍ଠାତିକାଳ
ପଞ୍ଚମନୀତୁଷ୍ଟାପୋଲ୍ୟବେ.

୩୩

ହୃଦ୍ୟବାସକେନ୍ଦ୍ରିକାଳେ ଚେତନ
ଶୂନ୍ୟପାତନେର ସନ୍ଧିବୟାପ,
ଫ୍ରେଶ୍ରୁତାଗରନ ରାଜୀବ-
ନନ୍ଦେଖ୍ୟାତ୍ୟକିଳ ପରିତକିଳାଳ.

୩୪

ପରିଷ୍କରାତିକିଳ ତୀର୍ତ୍ତ
ଯାଗରାଲ ବିରାଲମାତ୍ୟ,
ସଂଭାରଂକୁଟି, ମୋହିତ୍ୱି-
ତମ୍ଭପରେତ ମୁଦ୍ରାପାଦମେ.

୩୫

ପାଶିଷ୍ଵାତିକର, କଲ୍ପିତ୍ୱି-
କୃତ୍ୟାଗରନ ମୁଦ୍ରାକାର୍ଯ୍ୟ,
ଅନ୍ତପଂଶିତ୍ୱ ଓ ନନ୍ଦ୍ରୀପାଦ
ଯାଗରାମଲ୍ଲୀଙ୍କ ତୁଳନାକାର.

୩୬

ତିଷ୍ଠିଷ୍ଠିତ ଜ୍ପାଲଯାର ନାବ,
ରୁକ୍ତିରାମ ମିଶ—ରେଣ୍ଟିବ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦେବମୁଖ ପଦାଳ
ଛାତ୍ରାଳ ମହୁରେମାର୍କ୍ୟାଂ.

୩୭

ହୀବିଦ୍ରୀନ୍ୟାତନାଥିଥିଲୁ—
ଯାଗରୁଦ୍ଧି ପରମାମୋ!
ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ ପୃତିରାକାଳ
ବେଗଜାହା ପାଂଜ ମନତକିଳାର୍ଯ୍ୟ.

୩୯

യാത്രയാലാളിട്ടം തീയിൽ
മന്ത്രസംഘടിപ്പുകൾക്കം
ത്രജിച്ചാ, രൂപചിത്രാശ്രമാർ,
ദേവജനാദ്വൈപ്പുവ്‌കൾ.

എ

തിരിച്ചെത്തുന്നനാർ, സപ്പസ്ത-
ഡാൽമാർ ചിത്രസൂക്തിയാൽ
കൊണ്ണാടാത്തവിധിയം ലേവർ
കടചിച്ചാർ മഹാഭക്തിയാൽ.

എ

ബുദ്ധമാവാ യജ്ഞകമ്മത്തിൽ,
മന്ത്രാനന്ദനക്കില്ലോ
അൃതിനാലുമുഖത്താൻ-
ദോത്താലത്തുത്തുരംഗത്തം.

ഒ

ഉറക്കബുദ്ധാല്ലിനാൻ ദോത്താ-
വാ യാഗത്തിക്കല്ലുക്കുറി;
അബലപത്രവാം അജ്ഞവേദി
മഹിസൂശ്നിക്ക നർക്കിനാൻ.

കേ

കൈകൂട്ടി, സപ്പരസന്താന-
മരിയുംമാറ തൊല്ലിനാൻ,
ഉൽഗാതാ,വേഴ്മട്ടാൻ
സാമദ്ദേത സാമാജകാവിഭാൻ.

•
കൗ

നല്ലേമാ,വരാഴക്കം നന്ത്രി,
തെത,രഫ്പം, പായസം പരം,
പരിപ്പു തൊട്ട വകയാ-
വാങം സംപ്രീതരാ,യതിൽ.

സൗ

ഒരു സ്വല്പയും ചെങ്കുണ്ടായ
നന്നും വിഷം കേട്ട ദിനനായ്,
നന്നും മറാറ കടക്കു-
കളളിലേറിഞ്ഞാളിച്ചിരുതോ!

ഒ

പ്രതിക്കുകൾക്കു രാജാവു
യജ്ഞങ്ങളും നടക്കുവെ,
ക്ഷീണാഭാവം, മൊത്ത ദി-
ക്കു, വല്ലപ്പാം തന്നെനാൻപോയോ!

വൃ

രാജുരക്ഷയ്ക്കു ശക്തമാ-
രവരായതു ഭ്രമനായ്
തിരിച്ചു നടക്കി, വാക്കിച്ചും
കണക്കില്ലാതെ പോൻപണം.

ഓ

ഗ്രീമദ്ദിനമാണ് തന്റെ
യാഗമേവം നടക്കുവെ
പുതുക്കാമേണ്ണിചെയ്യിടാണ്
ഒരുക്കി വിലുംമാലികൾ.

വൃം

പ്രശ്നിമാർ പുതുക്കാമേണ്ണി
വേണ്ടപോയും ചെയ്യിടാവിഡ്യു,
രാവണാത്മുക്കു ദേവരൂ,
രഹ്യതാന്തികമെന്തിനാർ.

വൃദ്ധം

പോൻവെക്കത്തു മന്ത്രത്തെ പരിചൊടുപ്പുരീ-
ച്ചുണ്ട് തെങ്ങാറിന്തനായ്ക്കു-
ടന്നാംപുകി, തതണ്ണപ്പിപ്പതിനു നിപുണനായു
വനിഥം തന്നെലാലേ,

അങ്ങം മാർഗ്ഗരമംതീര്ത്തമരൾ കടൽമകൾ-
പ്രാണങ്ങ കാശുവാനായ്-

പ്രാണങ്ങംമോഹത്താടനാരം വിശദകലാവാ-
രാനിതിംതിലെത്തി. വുന്ന

സപ്തമുള്ളിസുധി'ലോകനാടി'നെവനാണ്ടുൻ,
സതീഭ്രഷ്ടരെ-

നാ പ്രഥമുകളുമുമംബു'കവിയാമേവനു
പൊന്നമയായ്,

അ'ചുക്രൻ'മിതമായ് ചമച്ച സ്വചമതകാരോഹൻ-
കരസ്ഥാനമെ-

നോച്ചപ്പുഛട്ടാങ് 'ജാനകീപരിണയം'കാംപ്രതി-
ലോനായ് ഭളിം. വുന്ന

കനാംസംഗം സംസ്ക്രം.

— (0) —

രണ്ടാം സർജ്ജം

പിനീചി, വിശ്വാസകക്കണ്ണിണ്ണയുടുക
പാലാഴി ലാക്കാ, യവരല്പകാമം,
പൊങ്കിത്തുള്ളുനുംതിമാലകാണ്ടി
പെട്ടെന്നഴനെനരറ്റിരേറവിടംപോയ്ക്ക് മ

ആരീഡവി, ചാരന്ന്, സുധാതാട്ടുണ്ടാ-
നോട്ടാ, നോരററത്തു, കടഞ്ഞതകാലം;
അഫ്ഫുംതിനുള്ളിയ നിരന്തരിരിക്കം
ചരാർല്ലപ്പുക്കളെയാർ ഗണിക്കം? ൧

സ്കീരതാവും, റതാവുമൊന്നകിട്ടി;—
യുണ്ടാമതിനെട്ടിക്കിലേരെരഹിനായ്,
തട്ടാൻകണക്കായവയെയാക്കു, നിബ്ര-
തട്ടാ, തതിനൊള്ളിൽമാരിവാഴു!

നൃ

പുരാതിഖ്യവനവതംസമായും,
മുരാറിദേവനുകളുതുമായും,
സുമാവലിക്കൈപ്പയരതാമായും
വരാനിതിന്ത്രുള്ളികരം ഭാക്ഷ്യമെങ്കു.

ര

പീയുഷ, മെരഹാവത, മസ്തക്കുൾ—
കണ്ണുമും, വര്ത്താട്ടവ തോഷംമാടേ,
കൊട്ടതേങ്ങാഴിയാഴിച്ചമത്തുവെക്കു—
യെട്ടുതു വിശ്വോർവ്വരനിദ്രയ്ക്കും!

ര

അന്തിക്കുംവാഴേവോക്കംതിഴ്ചുവെംഞ്ഞ—
ദോഷംവയഴിക്കൈപ്പനവിശ്വാലവാം;
അതശുംബെടുംവൻചുഴിയിക്കല്ലും
പാതാളംഡേയത്രമവക്കുചല്ലും.

നൃ

അട്ടതതിരിക്കംബെലിഭിത്തിയനിനം
സായുജ്ജസദാനമിക്കല്ലുസിച്ചു;
അണല്ലുക്കി, ലാരാക്കൈയിതോട്ടുവേഗം
പാലാകമോ വിച്ചു ജലസപണാവം?

ര

പയോധിയെപ്പുണ്ണായ ബാധവൻ വ—
സംരക്ഷാണ്ണവെന്നണ്ണു പുരാണങ്ങലാധം;
ഇതുജജ്പലത്വബാധവനെ ധരിച്ചു
മിന്നനീതെന്നം ജംരാന്തരത്തിൽ.

വ

മുഹൂറ്റവിഞ്ചിടിനച്ചിപ്പിപൊട്ടി-
തെതരിച്ചിടംമുത്തുകൾ, കീകരങ്ങൾ
നട്ടുചേരു, തനിവരുംവിജാക്കം
നക്ഷത്രലക്ഷ്മാക്കിത, മന്തരിക്കും.

സ്ത

ശരനാഗ്രീംപനസാമഗ്രയർ-
മിത്രന്തിഥം തുലിത്തമവേദ്യം,
തുവൈഞ്ഞിലാവിക്കൽ വിഷ്ണവിഥന
താരാമയംപോലെ ഭ്രംം സുഭർഥം.

മൃ

വാലാട്ടിഥനോ, ലിതിലുഛ്വാമീൻക-
ണ്ഠനരംനരക്കിച്ചിരിക്കപ്പുനാമർ,
വഞ്ചായുധസ്തിനഗരങ്ങമീംസ്രൂം
മാനിച്ചിഥിഥനു മടി തന്ത്രഭരണ്യേ.

മൃ

പള്ളക്കാളിപ്പൂബരാളി, ബാധ്യവാഗ്നി-
ഗിവാസമുഹം, തിരുഹാല മുനം
ഇന്തന്തി, വൈഞ്ഞിർ, ജട, പാന്വിതന്ത്ര്യാം
ധരിച്ച ഭ്രംഗന്നർ കിടയ്ക്കിൽക്കു.

മൃ

ഇതിന്നർയോളം, എരതന്നർ വെണ്ണു
സപ്തഗ്രവിഡിപ്പും യുനാകണാൽ,
പടംപോഴിക്കവന്നാരന്നന്തന്ത്രാം
പുമെനിതാനോമ്മയിലെത്തത്രമാക്കം.

മൃ

പാലുഞ്ഞിതിക്കാൻമഹം! വേണ്ടുവോളം,
രൈന, രൈത, റിതന്ത്രാംമതിക്കിനെനടക്കാം;
ഇതിന്കരേപ്പുംപ്പുംവർ, പഞ്ചഗവ്യ-
മാരിച്ചുമാത്രം പത്രംക്കുചെയ്യു!

മര

പരയുാക്ക നടക്കി, പ്രിജസന്തതിക്കായ്;
പാലബാക്കങ്ങയകി ശിറ്റുസംഹതിക്കം;
അഭവരെ പായസമുട്ടി മറ്റൊ-
മഹട്ടകാർപാക്ഷമിതിൻകരക്കൽ.

.മു

ഇതിൻ പയസുണ്ട് പദ്ധാദ്വുദം
പ്രാന്തസമ്ഭ്രംഗിവരോത്തകരത്തിൽ,
മർഷിച്ച വർഷിച്ച, പരസ്യമഹ്യം
പാലബാതിഞ്ചേലുള്ളവാക്കിട്ടുണ്ട്.

.മു

ഉച്ച സ്ഥയാം പവർപ്പംക്കതിരെക്കു-
ഴിച്ച സ്ഥമാക്കുന്ന തരംഗസംഘം;
മണ്ണംപരംതോറു തിമിംഗിലെരുളു-
മെപ്പാമിതിയും കടക്കാണിട്ടുണ്ട്!

.മു

അപ്പുള്ള മജ്ജും രതിയും, വിണ്ണവക്ക്
സാക്കുംതും വിച്ചാൻ സരാസീതിയാക്കുന്നു,
വാത്രുവത്രുവത്രുവാട് പാൽപദ്ധേയി-
ംഗാമോം “കോസടി”യിൽ കിടപ്പുണ്ട്; മു

ഞന്നതുനന്നീടിന വീംപ്പുകൊണ്ട്
കൊക്കാത്തക്കുപ്പുള്ളകിൽ ഡിട്ട്, മാറിയു
ഖയനിട്ടം ഓർമ്മവിയേ കടക്ക—
ണ്ണ ഉച്ച നാണ്യത്തിൽ മഞ്ചിട്ടുന്നുണ്ട്; മു

ഉസ്സും, ലാ ലോകജനിതു പുത്രകെ
മുലതടക്കട്ടി പറിച്ചു, മറ്റൊ
വിളക്കിട്ടം കെണ്ണുമേനു പേരാ-
മംഗാവിവത്തം മണിയേ ധരിപ്പുണ്ട്; ഒ.൦

തന്റെവൈജയന്തിക്കിയലും മണ്ണത്തിൽ
കൊതിച്ചുണ്ടാത്തിട്ടിന് വണ്ടുപോലെ,
ഹോമിച്ചിട്ടും പാട്ട്, ധിരിഞ്ഞ മാറിയു
“സ്ത്രീവത്സ”മെന്നൊന്നു യഹിച്ചിട്ടേന്നാൻ; ഒ.൪

പോകിട്ടുക്കണ്ടിത്താങ്ങ സദാ വിടത്താൻ
വന്നതിവാഴുവോരിളവൈയുംലുംകാപ്പും
മിന്നന പീക്കാംബുരമാൻ, സാന്ധു-
മേലാനപ്പക്കതാജുന്നചവയ്താണ്ട്;   ഒ.൫

കുറ്റുമിന്നം മുട്ടെവൈജയന്തി
കൃഷ്ണിലെപ്പുാഴമൺഡിന്തിട്ടേന്നാൻ,
പ്രേമത്താടാലിംഗനമാവരിക്കം
ശ്രേംഖിതൻ പാണിക്കളുന്നപോലെ;   ഒ.൬

വിവിതമായും, നാമുവമായപംഡ-
വാക്കായ മുംഖചുള്ളാങ്ങ വണ്ണിനേയും,
അവജ്ഞ വീത്രുന്നാങ്ങ ഭൂഗിയേയും
നാഡിസരോജത്തിലിയന്നിട്ടേന്നാൻ;   ഒ.൭

ശ്രേംഖിമാരാം പ്രിയമാമെയോപ്പും
പുത്രക്കീട്ടവാനെപ്പുാഴമെന്നുപോലെ;
കയ്യവൈദ്യ പൊന്നുപഞ്ചമനേകമാൻ
അവക്കൈകൾ നാലേന്തി ലസിച്ചിട്ടേന്നാൻ; ഒ.൮

അനന്തരാത്തിട്ടിന് കാരഡ തട്ടി-
പ്പുരന നാഡിസുമനോരജസ്സുായ
നിരം പക്കൻ്നായ സുപണ്ണനാളും
സേവാദരങ്ങളു സഹച്ചിക്കിപ്പോന്നാൻ;   ഒ.൯

ବଣାନେତି, ଲେବାମିଜିଯାପଦାନ-
ମୋତି, ସପ୍ତଯଂ ପେଣ୍ଟିଷ୍ଟରେଷ୍ଟରୋଫ
ପରିସ୍ଥିତି ରିକଟନ ନିଜାଯୁଦ୍ୟୋତିତ-
ସଂଘତନିଙ୍ଗାଲୁଂ ସନ୍ଧିପାଶ୍ରମଙ୍କଳ;   ୧୯

ମମାସମେତଙ୍କ, ନବକଣ୍ଜଙ୍ଗାଙ୍କ,
କୃପାଲସମାନଙ୍କ, ନଜ୍ଜଙ୍ଗାଙ୍କ,
ତୁଣ୍ଣାକରଙ୍କ, ପାତ୍ରରମେତଯାଙ୍କ,
ପିଣ୍ଡାଯତାଙ୍ଗାଂ ପ୍ରଯତ୍ନ କର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ.   ୧୩

ସୁରାଯୁଦ୍ଧ ପାଲାଶିକିଲେତନିଯଦ୍ଵୀପ
ତନ୍ଦୁଳୀମହି ନିତ ଦେଶ
ଶିତ୍ତପୋକକ, କମଳାକଷଳ୍ପ-
କ୍ରୂଯାତ୍ମକତା ନାହିଁ ତୁରନ୍ତ.   ୧୪

ଦେବପତନ୍ତି କଣ୍ଠରିଯାତେ, ଦେବାତ୍ମା
ନିରତତ୍ତ୍ଵ, ଦେବତ୍ରୁଯାମତି ଦେବତ୍ରୁ ଦେବତ୍ରୁ
ଦ୍ୱାତ୍ରୀରେତାରତ୍ନବନେ ଯାତ୍ରିନେତା
ନମ୍ବୁଦ୍ଧିତ୍ରୀତ୍ତି ପୁକଷିତନିଯେବ.   ୧୫

“ନମୋନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠଗୀତିଲ୍ଲିଯାଂ ତେ
ନମୋନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠଗୀତିଲ୍ଲିଯାଂ ତେ
ନମୋନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠଗୀତିଲ୍ଲିଯାଂ ତେ
ନମୋନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠଗୀତିଲ୍ଲିଯାଂ ତେ.   ୧୬

ଦେବାନନ୍ଦାରିତା, ନବକଣ୍ଠବୈଷ୍ଣବୀଂ
ଚମତ୍କୃ, କାତନକଣ୍ଠାନ୍ତିର ତକକଳାଙ୍କ
ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା, ନାରାଯଣ, ନନ୍ଦକାରି-
କଣ୍ଠିପୁକାରଂ ଶିଦ୍ଧେ ଜୀବ୍ନ.   ୧୭

ബോജാവു, ഭോധം, ദാരമായ ഭോദ്ധും,
യഷ്ടാവു, യാഗം, വരമായതാരാജ്യം,
ഭോക്താവു, നൽഭോജന, മല്ലുഭോജ്യം,
വക്താവു, വാഗ്പാദ്യ, മിത്രാക്ഷ നീ താൻ. ഒരു

വാക്കിന കിട്ടാത്ത ഭോന്നയാൽ
മഹാലീഡ, ലിടാന്റിട്ടിലിയുനനായ്,
ഹ്രതിനിന്മെത്താത്ത ഭോന്നയാൽ
സല്ലുയയനനായ് കരതും മുരാറോ!   ഒരു

അനീശപരൻ നീ, പരമ്പരപരൻ നീ—
യന്ത്രതമൻ നീ, പരമ്പരതമൻ നീ,
അനാശിമാൻ എന്നീ, പുനരാശിമാൻ നീ—
യത്രത്രതൻ താൻ ഭഗവാൻ മഹാത്മൻ! ഒരു

പിതാവു നീഹിയുലകിന പിന്ന
മാതാവുമാരെങ്ങപേരു പണ്ടു തീന്തു?
എന്നല്ല നീ നല്ലിതിക്കു പുതു—
നെത്രഖീരായീ വിധിക്കാൽ സുപുത്രി?   ഒന്ന്

സപ്രസ്തുന്നുവേ നിന്തചാരണാരവിം
വേദഭത്ത തിന്തു സദപരാശവിം
തപനാലിസു മല്ലുമഹാരവിം
മുഹമാവിനേയും സമസാ ചമച്ചു”   ഒരു

സുരലുജത്തിന്തു സ്രൂതിക്കെട്ടിവള്ളും
പരൻപുമാൻ പ്രീതിയടഞ്ഞനേരും,
അരക്കരായ്വന വിപ്പത്തു മുരം—
മുഴുവാനായവരും മതിരുന്നു.   ഒരു

“കൗരക്കണ്ണക്കിരിപ്പ്, ലക്ഷ-
പുരത്തിലും രാവണനാമയെയെൻ,
കരപ്രതാപ്യോഗം, ഇളക്കമെവ്വർ-
സുരല്പുജത്താൽ സമ്പാദ്യമാനൻ.   ഒൻ

வாணைக்வரன்தல்பயி யாயவளைர்
கிணறு மாரத்து பதித்து பாடே,
பொகிளத்துபோகெ, ஸ்ரூதங்காடியாயி,
ஏ மித்து ஞுமங், சுதங்காடிநாமங். 80

സുഞ്ചാതമജഗ് പണ്ടയ! പോക്കേതി-
ചിന്കപിമല്ലിടവനായും പ്രകാരം,
ദിശയീൽത്തിപക്കന്നെ യെടുത്തുപുറി-
ക്കാലാഭിധാനത്തിനു പാതമായി.   ४३

അവൻ ജപലിപ്പിച്ച രൗഹന്ത്വിൽ
നില്ലാൻ മുളക്കം വരുണ്ടതാണമറബ്,
അതാണവന്നപ്പെട്ടുള്ളാവമേറു,—
കത്തന്നുമാമൊക്കുവരുപണ്ണിത്തും. ४२

കമിക്കേഴുംകൈമുതലൊന്നാഴിക്കൊ-
തവൻ കടന്നാഞ്ചെ പിട്ടങ്ങളി,യിരുപ്പാർ
ചിംബവരൻ, ഭിക്ഷ,സുമാസുഭിഞ്ചി-
നിശ്ചാജാദിം തോഴു,നമോ! കൗഖരൻ. രന്മ

നഞ്ചുമണം നൽകി മരതയാളെ →
 യാമോപവാനാക്കി, യവക്കാൽനിന്നും
 തുല്യഗസം പൂക്കുരത്താന്തരാന്തഃ—
 സുപ്രഭാത്രധാരത്തെ കിയന്നിട്ടും.   രത്

ക്രോവരാങ്ങേവിതഭേദ നിത്യം,
ഹാ! ദേവവഞ്ചിപ്പമെന്താ വധിപ്പു്,
ഹവിസ്സു ക്ഷേമിപ്പുരമേതുവാന-
അതജസ്സുമിപ്പോളിവനേ അജിപ്പു്.

ര'മ

ഹടപ്പുമുഖം,വയവിളി മനമാജന
തുടൻബഹയ്യം വെടിയാതിന്നു;
കടനംപിന്നീടുവനേ അജിപ്പാൻ
തുക്കിയപ്പോൾമുത,വില്ലതോട്ടം.

ര'ന

സുഭർഷനായോ, ചുട്ടവെടിത്തു,വേർപ്പു്-
വിന്റക്കണ്ണേ തല്ലുമിനററിടാതെ,
സപരംമിലേഗംവഴിഈഡിക്കടത്താ-
തിരിപ്പു്,തയ്യലീതി കൊതിച്ചു സൃഷ്ടം.   ര'ഒ

സംപ്പാണ്ണനായിട്ടുവനേ സഭാവി
സേവിച്ചിട്ടും തിങ്കാളെ നോക്കിഞ്ഞാക്കി,
തയ്യട്ടുരാദയാരമുതായന്നാർ
കടിച്ചുവാഴ് വു! കൊതിവെള്ളിമരേം!   ര'വ

വേദീഭവൽസപധനിതാകരാഗം -
റ്റായുതവണ്ണമാമരംദവാദം,
ചുട്ടന്നതാം തന്നെടവീർപ്പുാടേന്ത-
ക്കാമാത്തനെ,ക്കേരംകു! താലാടിട്ടും!

ര'ക്ക

പിയന്തിതൻ ദന്തമദയാഗ കുന്ത-
അന്തിത്തശ്വിച്ഛൂരു മാറിടത്താങ്ക്,
അവൻ മടക്കനു, സുരായുധത്തിന്
ആത്തുള്ളതാം വായ് തലപ പോരിട്ടുവോം.   മ'ം

ഇവണ്ണമെല്ലാ ത്രിഭദ്ധങ്ങളും
സപ്പക്കതിയാൽ വെന്ന നിശാടപായൻ
വെടിഞ്ഞതോഗത്താട്ടുല്പ, മേറ്റം
വർഖിച്ചലോകത്തെ മഹിച്ചിട്ടുണ്ണ.   ③

മഹാക്ഷിമിംസാപരനായു, മന്ത്ര-
ഭാഷക്കുള്ള തട്ടിക്കുള്ളത്തുകാശം
സുവിക്കമാ രാവണനേ, അവാന-
ക്കെയ്യേയ്യേപോരിൽ സകലം യാഗിക്കു! ”   ④

എന്നൊതിയപ്പോൾമരാളി, വാണി-
യുണ്ണായ് മരഭേപഷിമുവ തനിൽനിന്നും;
ചെന്താരിക്കനിന്നും നടുത്തൻകണക്കും,
ചാരുക്കയ്ക്കനിന്നിട്ടുവതനമട്ടം.   ⑤

“അതു രാക്ഷസൻമുലമുപ്പും തങ്ങരിലും
പാരാക്കക്കയ്യാജ്ജിതു തഥാനരിതെതു;
ബ്രഹ്മാവുവച്ചേയ്യായ വരലുഭാന—
മോ, തേത്തരെനാളാ, യതുനാം സമിപ്പു.   ⑥

അവൻതപസ്സാൽ വിധിയേ കളിപ്പി,—
ചീരനവാക്കിച്ചു വരത്തെ നീചൻ,
മനശ്ശും ഗർബമുഴുത്തു നീറി—
‘ചുമത്തുകുകാനീട്ടെതനെന്ന’ ദയനായും.   ⑦

തഥാനാകയാൽ, ദാശമിതപമാന്നാ—
രക്ഷസ്സുതന്നജീവിഞ്ഞവായു, വൃട്ടി,
അമത്രുണ്ടോമല്ലെന്നപന്നഗ്രാഹം,—
ക്കുക്കണ്ണിവത്രുത്തും വള്ളത്താം.   ⑧

വാഴ്തുന്തി, യാ പംക്തിഗളുന്നതുടങ്കി
നല്ലോയ്ക്കുരത്തെത്തുപജാട്ട്, വാൻ്താൻ്റ്,
അതേ ദ്വിരദ്ധിമനമായ കമ്മം
സന്തുഷ്ടിംഗാക്കാം സഹസ്ര ശരത്തായ്.

ഒരു

മാധ്യാവിയാമകഴുവെറി, രക്ഷ,-
സ്ത്രീക്കിയേരി, ശ്രീമഹാദ്വിഭയിൾ,
ദോക്കഞ്ചേരയല്ലാം കുഴുമേൽ മരിപ്പോൾ,-
ഒള്ളാം സപ്രചൃഷ്ടമ്പദ്ധത്തും, പോരിൽ. ഒരു
ഉണ്ണാളുവിൻ്റ് യാഗമവിസ്തു നിങ്ങൾ,

ചുടിച്ചവിൻ്റ് കല്പകപ്പള്ളിജാതം,
വിഭീകരായ് വാഴുക വിമാനമേരി
സപഭാത്രംഖാരായ് സുരാരാ! ഫമിസ്തിന്റു!

മന്ത്ര

രാത്രിയുരക്കണ്ണ വിനായകാലം
വിശിഷ്ടചൊല്ലുവന്നാം ധൂമക്കേരു,
പ്രധാനരം, സർസ്സാലോകമുണ്ടീ—
വേണീരേം, നിങ്ങളുള്ളിച്ചുകൊണ്ടവിന്റു!”

നൃം

എന്നീവിയാ തേനൊഴുകനവാക്കായ്
നിയാവിഖിലപംസനമേരെയുരും
സമാപ്പേസിപ്പിച്ചു സുരാലുജിത്തെ
തപരാന്തപ്രിതാ ശ്രേരാഖീച്ചുംബാൻ. നൃം

സംവർപ്പരാൻ, സംജനരക്ഷിതാവ
മരണത്തേനുരത്തു, പരണ്ണതിതേവം
ഭിക്ഷക്കും കേട്ടുംശങ്കദിംമാ—
റംഭാജസംഘ്രതി, സുരാഘ്രഭോകായും—

നൃം

‘വീണ്ടും, പരം വിസ്തയകമ്മാക്കും,
ബെയ്യും, സുഗാംഭിയും, മവാന്തുശ്രേഷ്ഠന്തും,
എല്ലാമെഴും മക്കളെ നിക്ഷേപിനി-
യുണ്ടാക്കണം ഉട്ടൊഴാതിയിക്കൽ.

三

‘കാർത്തവനായരുതു കണങ്ങാത്’വന്നനാ-
യോതുന്നസാക്ഷിയ്ക്കരുതാണ്,യാകുളു,
പുതാടംഗമേരുന്ന രൂപായും,നിങ്ങൾ-
ക്കായിശജകിപ്പുരജന,വോന്മാർ.

၁၀

எனாகொள்ள ஜூலிக்கவு, முனுக்கவன
யூள்ளாயைக்கத்தான், பூலி, உக்கத்தான்,
பூலிக்கிணங், பாலெஞ்சுமூன்றுக்கு
ஞிவிகுமஸ்டாமிகைவுசூவிரன் !

三@

‘താഴുള്ളവയു’നാങ്ങലെന്നതെന്ന’വയനായ്
താണാനമിക്കറം തലവകാണ്ട പേരി,
അമർത്തു,രാത്രപ്പത്രിമാഞ്ചരായ
കമാരഗര തിര്ത്തിതു ക്രസലൈണ്ട്.

၁၃၁

ദൈവങ്ങൾ, നക്കൻ, വരണ്ണൻ, മരത്ത്, മിംസുരേത്യുമിവരാൽ ജനിച്ചാർ, ശ്രീബാലിസുരീവസുഖണകാഞ്ജ - നേയാവുരുമിച്ചാധ്യക്ഷമക്കടമാർ.

၁၂၈

ഒവക്കിവില്ലായരകിന്നരഹം-
രേഖം ജനിപ്പിച്ച തന്റെരാലേ,
ല്ലാവസ്തുമാലാവുതമായിട്ടംബോണ്,
ശ്രവത്തും ചൊലിതമായി വേഗം.

၁၅

അരക്കാലമേ, പംക്തിപ്രമാൻ നടത്തും
യാഗം കഴിഞ്ഞപ്പോളൊരുംബിച്ചു,
സുധാംഗ്രു ഗ്രും വരമാനപാതം
കൈക്കൊണ്ട്, കുത്തും ദിവിക്കിക്കിന്നിനും.   നൃം

‘മഹീപതേ! പരിക്കേണ്ട ഭവാനി—
തുട്ടീടു, കെന്നാണ് സുതർ കൈവരം തേ’,
എന്നോതിയായാളുണ്ടുള്ളേഷു—
റപ്പായസാപിനെ റപ്പം നടക്കി.   ഏ

കാജാവിനായും പാദസപാതുമേകി,
പുജാവിധിം തങ്കുതമേറവാങ്ങി,
ആത്പരിഗ്രംജനാത്മാദരദ്ദേശാക്ത—
നൃംഡാശന്മുഖംപു മരത്തുകൊണ്ടാൻ.   ഏ

മുജാഹദ്ദൂർ പുമാൻ ചോരുവി, പള്ളവിൽ
നേർപ്പാതിഥാം പാദസത്തായ്
കൈസസല്ലാദേവിയാഞ്ചു ദയമെറുവരൻ
സ്വപ്പജ്ഞായും തുജ്ഞയാകി;
അൻഡാത്തിൽ പാതിനടക്കി മഗധപതന്ത്രജ്ഞി,
കൈകേക്കയിക്കാരംകൊ—
കീഴ്ത്തിൽപ്പാതി, ദേശിച്ചുരു എന്നപി തന്മാ—
ഗയിക്കം കൊടുത്താൻ.   ഏ

അന്ത്യാധസം സുഖമെമെവവിംബുത്തപ—
സ്ത്രിയുതാനിയ്രുദ്ധത്വാപമമാസപരിക്കേ,
ക്രമീപുരസ്രവുരസ്യികരം മുവരം ധാ!
ഡം ധരിച്ചു ഇത്തിപ്പരിരക്ഷണാത്മം.   നൃം

സപ്താഗ്രീസുധി'ലാകനാമ'നെവന്നാണ്ടുന്,
നൽകിയും
നല്ലെന്നുകളും'മംഡ'കവിയാമേവനു
വോന്നമുഹായും,
'അച്ചകുൻ' വിരചിച്ച പാണ്യപ്പമിവീനാമാ—
ഒന്നാംമാന്നു—
നൊച്ചപ്പേട്ടാജാനകീപരിണയു'കാവ്യ—
അതിൽ രണ്ടായും 'ദഷ്ട'. ദർ
പ്രിതിയസത്രം സംഖ്യാം.

മുന്നാംസത്രം.

ആമേണ ഗംഗ്രേഖഭാരമാണ്ഗാരാ—
ക്ഷമേരിതാവിനു മഹിഷീശനങ്ങളിൽ
അമേയയായും കോസലപ്പത്രി മിനിനാരം,
അമേചകളീനിയകരക്ഷരാക്കപ്പോയും. ഫ

കുറ തൈക്കണ്ണാതൈ കുചങ്ങളുാലു, റ—
പൂരപ്പാത്രത്രേവ ത്രിനാലു മെ
പൂരാശിയാരു സ്ത്രീശ്വരരാക്ഷികോണഭേ
പരാത്രതു തന്ന ഭാഗവത്രമക്ഷരം വിനാ. റ

വപ്പസ്തിനേത്രം സമവായിക്കാരണം
ധരിത്രികാണേന്ന ധരിച്ച സുന്ദരി,
സ്വഗംഗ്രീട്ടാബോജജേന്നരു ഘുവക്കമെയും
മമയ്ക്കവാനോ ബതി! മന്ത്രതിന്നശേയരും!! റ

മുഖം കുറത്തക്കുന്ന മിന്നി തങ്ങ്ലേഖൽ-
സ്ഥൂനങ്ങൾ, കീഴിലെ തീരുത്തപ്പേരു യിൽ
കടിക്കവാനായും സുരർ നല്ലുരക്കുവെ-
ചുട്ടുയുദ്ധാഞ്ച സുഹാംലടങ്ങുവോയും.   ദ

നിജാക്കളുവിനു വിശ്രദിയാക്കിയാ—
സപജായയേ, കൃഷ്ണപന്പത്രപാന്തിനം,
തഥാനനം പൊക്കി മും ഭക്തിക്കു—
ഞാജാരയാമിച്ചു വിപ്പുള്ളുചെങ്ങുയായും!!   മ

“അപക്ഷയം താപമരം സുവല്ലം
മനോവദ്ധോഗ്രാവരവസ്തു നിസ്തുലം,
ഭവാൻ കനിശേഷതന്നിലണ്ടുവിരിക്കാവേ
ക്രതിപരം മന്ത! കിമത്ര്യുമെൻപ്രഭോ!”   ന

ഇരാണിംമാതും പ്രിയതന്നെന്നയോമനി—
ചുവന്ന സുമുക്കശസ്തി ഭക്തി ഒരുവം,
ഇംഗ്ലീം കേരുപ്പും അംഗീകാരം
ശൈത്യം നിന്നു നീക്കിട്ടുന്നോയോ.   ഏ

പ്രതാന്തയാം ആർമിഴിയാർക്ക ഭ്രംശം—
ബുക്കണ്ണമായിട്ടിരവസ്തു മാതുമായും;
വസന്തൻിഭലാലുലമായും കടാക്ഷവും,
സുഹാരമായും മഹംകണ്ണപ്രതാനവും!   ഒ

വയും രത്തതിക്കൽ വസിച്ചു വിഷ്ണം മാ!
മരന്നപോയും മരംമനന്തരയും,
തപസ്പിമാർ തന്റെ മനസ്സുമാവിയം
വട്ടുമത്തിന്റെ വിചിത്രപത്രവും!   ഓ

മഹീനുവദ്രാനന്തരൻ മനോധര-
പ്രതീകമേരേനമുയൻ നാടകങ്ങളിൽ,
അല്ലെന്നുതയ്യേഴ്ചകാരി മദ്വൃതാസ് പടം
വിലശാമക്കിക്ക സുലക്ഷ്മാംവിയം.   മു

വയുദരം ഗംഗരത്തിനാൽ വഴി-
നന്തീവ ഗംഗിരത നാളിഗഹപരം
വെചിഞ്ഞത്ത, മുഞ്ചു ചിരാഹിരിക്കവോ-
രിട്ടു മണ്ണംപടി മിനി ഭോക്കും.   മു

വിധിപ്രകാരം വിധിവിജ്ഞങ്ങാം റൂപന
നടത്തിനാൻ പുംസവന്നാഡിസർവ്വം,
ഉജാതസസ്ന്നാരതമുഖരേറുവും
വിഷ്ണു കൈസബ്ര വഹിച്ച അട്ചം.   മു

മഹാമധത്പം പരമാണ്ഡാവമെ-
നിവരം രണ്ടും വിധുംബന്തില്ലയോ,
അരനേകനാളാണു വയുദരത്തിൽ നി-
നാണ്ഡത്താണുംബാമെന്ന മഹതം.   മു

ജലത്തിനാൽ താഴേന്നായ മേലുപദ്ധേക്തിപോൻ,
പ്രവത്തിനാൽ താണ്ണായ വള്ളിപോലയും,
കനത്ത ഗംഗത്തിൽ നിരന കാന്തദയ
കനിഞ്ഞുകണ്ടുക്കളിൽ ചുണ്ടു പാതമിവൻ.   മു

എഴാമതാംനാളിന്നൊട്ടാൻ പതാമതാം-
പക്കംകലന്ന് ഗ്രഹമഭ്യുമദ്വൃതായ്
നിന്നിടവേ നല്ലായ കക്കിരാഡികിൽ
കൈസബ്രപ്പരാഡ സസ്വം സുച്ചതുനെ.   മു

പുള്ളി പുതുപ്പിൽ സൃഷ്ടിഗ്രഹണം
വിളക്കണസ്വം മഹത്യാദമാക്കിപോൾ;
സുതാപ്പയേശൻ റവിത്താൻറെയുമിപോയു്
രുഹാന്തരഹാലം ഗാന്ധാധമന്നപോൾ. മന്ത്ര

സവിശ്വ കൈകേകയി സുവേന പുതുനെ
ആമംവിനാ വൈജനനം മുഴക്കാവേ;
ആയുവനില്ലാഹികര ധമ്മംസമാണി-
പ്രഭാകരഹാർക്കരുളയെന്നപോലവേ. മഹ

അരാതിസമാം സുതദപ്പയത്തയാ-
വരാള്ളിയാം മാഗധി പെറ്റ ദ്യാഡം;
സുരാസുരശ്രൂഷനിലിയവൈപ്പുരേ
ചിരാലഭിത്രശ്രീനിമാർക്കരപോലവേ. മഹ

വള്ളന്നപൊക്കഡി ശ്രൂദ്യംസിക്കാക്കുതി-
പ്രമേഡം ത്രഞ്ചിനാദമക്ഷണം,
വിയത്തിലേ വാനവച്ചെടുഭിസപനം
നിനയ്യുംഭാരായമതിന്തുഫക്കമായു്. മന്ത്ര

മഹിപ്പിരപ്പിൽ പുര വാരനാരിമാർ
നടം ത്രഞ്ചംജപതി മിനി മുത്തിനാൽ,
ശരിക്കു പുത്തൻമുകിലെത്തിട്ടബന്ധാഴ്ക്ക-
കടം മയിൽപ്പേക്കേള്ളുന്നപോലവേ. എ. 30

പ്രക്ഷസിണാകാരയിവൻ വിധുമനായു്
പ്രസന്നാവാ വെളിവാക്കി മിനിനാൽ,
സുരാസ്യമാമഗി; തദിക സന്മുഖ-
പ്രസാദമോതുനവനന്നപോയ സ്വര്യം. എ. 31

ସୁରାଗ୍ରୁରତ୍ନର୍ମୁଖ ଚେବାରିତତ ପିଲୋମର-
ଷ୍ଟୁ ତୁଳନ୍ତାଙ୍କୁ ଯରିଗୁଣିକାଳୁଂ,
ଦୁଃଖୀକୁମାରିକ୍ରାତ୍ରଲୁଲୁ ରାଗିଲୁଂ
ଜ୍ଵାତକିଲାମୋଦମଣ୍ଡଳୀରତ୍ନରୋହାରୁ.   ୧୨

ସପବେଶମୟୁାଂ ସୁରକ୍ଷାଜ୍ଞଗୈକାରୀ
ସମ୍ପ୍ରଣାଂଚେଯୁଗିଲାଙ୍କ ସୁରାତ୍ମମାଯୁ,
ପରିତ୍ୟାକୀମୋଦଲେରତତାନ୍ତଃ, ପରା-
ପରଳ ପିରାନ୍ଧପ୍ରାଣକ୍ଷେତ୍ରମିଣ୍ଡମେ.   ୧୩

ନନ୍ଦକଣକଲ୍ଲୁତମାଛ ଉପ୍ତ୍ତିକାର
ନିର୍ଭୟ ରାପବେତତ୍ୟକଳ କେନ୍ଦ୍ରତିଥିନ୍ତଃ,
ପରଂ ପ୍ରକଳ୍ପାଲୁବେଳୀବ୍ୟଣ୍ଣିଲାବିକାର
ସୁତାଗ୍ରୁରକଣନୋତ୍ତ ତେଜିତରୁ ଲିକକରୀ ୧୪

ବିଲକ୍ଷଣାଯୁ ପିତରପଣଂ ନାଦା କୋତି-
ଶ୍ରୀକଳ୍ପକାରା ପିତରେମାତ୍ର ପାତମିବଳ
ସୁଫୋକାଦୟଂ ଚେବାନ ସୁମାନ୍ତରତିକାରୀ
କୋଟିତ୍ରୁ ସମ୍ବନ୍ଧତିମାତ୍ରମତିକାରୀ.   ୧୫

ଯରାବରଳ ଯମ୍ପରଳ କଷ୍ଟିତ୍ତୁକଳ
ଯରାଂବେଠଂ ମାତରି, ବିଶ୍ଵମିତ୍ରାଂଶୁନୀରୁ
ସୁରାଗ୍ରୁରୁମ ମନେବୁଂ ଯତ୍ତିତ୍ତିକାରୁ
ସୁରାଙ୍କି ଶୁଣଂ ନିଜଯାତେତିକାଳ.   ୧୬

ସୁତାସ୍ଵରନ୍ତ୍ରାବେଂଜିଚାତୁରୁଷ୍ଣୀଯଂ, ଜନା-
ପିତାବବଳ କଣ୍ଠ ରୂପିତ୍ତ ପେତ୍ରତ୍ତମେ;
ପିତାମହଙ୍କ ନାତିଜିଜକାଳମାନଙ୍କ-
ପ୍ରତାନମିକ୍ଷିତ୍ତ ରାଜରିଯନାପୋରୁ.   ୧୭

വര്ക്ഷിയാദ്യാൽ വസിച്ചുനാൽ മും-
തരഞ്ഞിൽ നിഃവിന്തിത്തജാതകമ്മകൾ,
പരം മഹീപാലകമാരൽ മിന്നിനാർ
ശാന്തിലെത്തു, മതിതൻ കരണ്ണരിപ്പാൽ. ഒ.വ

മഹീസുരാക്ഷായ് മണിത്രംഘണാംബരാ-
ഭ്രമീനമോഡാന കൊട്ടത ഭ്രവമൻ
പ്രതാനന്നിരാൽ സന്തുഷ്ടിശവീ—
പ്രതാനമജാക്ഷി മഹാമരദ്വായ്! ഒ.എ

പരക്കണക്കായ് പുഞ്ചപാൽ പെരുന്ന നൽ-
പത്രക്കളേ പിഞ്ചുകിടാക്കളേംബവൻ
കൊട്ടതു വിലുക്ക്രതനാർ, പലേ പലം
പെട്ടന സന്തുഷ്ടം നിറന്തര ഭ്രക്കും. ഒ.എ

ധനാന്തിനാൽ വിപ്രവരാഹമാത്രമ—
സ്ഥിവൻ നിരച്ചുള്ളി ദഹാനന്തരാം! ഒ.എ
ഖടംകെട്ടത്തി കൂടിരതികരം കമ്പിട്ടം
യഞ്ചുംബിനാൽ ഭൂപ്രവരാഹകരംബമേ. ഒ.എ

ഗുപൻ പുരാ താരുഷിദേവമുലമാം
കടമുടിച്ചുഭ്രംബനഞ്ചീടി മാർമ്മായ്,
വിളുങ്ങിയപ്പോരം പിത്രക്കണ്ണം സുതന്—
വഴിക്ക കൈവി, ഭട്ടാൽ ദേവനന്നപോൾ. ഒ.എ

പെരുന്ത പാപപ്പുടകാടിനഗിയായ്
സ്ഥംഭപ്പുമ്പത്മപ്രദക്ഷിപ്പുകുറുവായ്
ഖരിക്കമു രാമസമാധപരം ഗുപൻ
മരിക്ക തന്നാലുസുതനാ നടക്കിനാൻ. ഒ.എ

ക്ഷീതിക്കിട്ടാൻ രേതാവ്യ പിന്നെയാ-
ച്ചിതിക്കനാം പുത്രൻ, ലക്ഷ്മിണാമപരം
തുളിക്കും നടക്കി, പുന്നയുതുത്തനിയു
പ്രതിലുശ്ശതുല് നസമാമപയും കുഞ്ഞ്. ഒര്

നാൾ മണിത്തൊട്ടിലിൽ വാൺ ധാതിയാട
മുറയ്ക്കുമൊല്ലും ചെറുപ്പെട്ട കേട്ടവർ
ഉറങ്ങിനാൽ കട്ടിക്കുകപിടയ്ക്കും ദ-
ചീരിച്ചുകൊണ്ടു കുരയാൻ തുങ്ങിയും. ഒര്

സുഭേദവിൽ സ്ഥിംധകമാരബന്ധംപാർ,
ആദ്ദേശ കേളീകനകാക്കണക്കുള്ളിൽ
വിഹാരമാന്ന് രവർ കൊച്ചുവകുക്കിഞ്ഞ
സഹായദോഽങ്ങവന മട്ടക്കുള്ളവോർ. ഒന്ന്

കുമാൻ വഴിത്തമ്മ കമ്പിപ്പുതൊക്കൈയും
കമാർ റീജം കിളിപ്പേബെ ചൊങ്കക്കയായും
അരഞ്ഞ, ജനങ്ങൾക്കുള്ളതം ചെവിക്കുക
തളിച്ചിട്ടും മോഴ പിരണ്ട മട്ടിലും! ഒരു

ജനിഗ്രിതൻ കൈവിംഡി പുണ്ട മെല്ലവേ,
കിണംങ്ങപിടം കിങ്ങിണിയോടുകൂടിയോർ,
തളിപ്പള്ളിൽ തകമണിമയങ്ങളിൽ,
തരഞ്ഞിൽവെച്ചാർ ചില ചോട്ട ബാവകൾ. ഒരു

കളിച്ചിത്തശട്ടികരം കുട്ടരാത്രു മേ-
ലാച്ചുമണ്ണാന്നവർ വിമിതോദശേ,
നിരംപെറം താർന്നിരജും വനങ്ങളിൽ
പരംഗാചുരാക്കമയുല്ലതങ്ങൾഡോൺ. ഒന്ന്

കട്ടമെവല്ലോർ കലഭിതിയിൽ കുഞ്ഞൾ
കൊംരുള്ളാശഴുതാൻ തുണ്ടിനാർ,
എഴുതുതാനാലുവൻ കൈക്കലുക്കി, നന്ദി
തുങ്കരംതന്നെ എള്ളെത്തമപാരബുദ്ധിയാൽ.   ര'0

പുരോധതിന്റെ ചന്ദപനിൽ ചയ്യുവേ
ധരിച്ചുവെന്നു മുതലായ താഴവൻ,
ലസിക്കയും ചെയ്തുചെയ്യിമാറ്റുമ-
ലസിലസംക്ഷാദവതാരഭ്രതരായ്.   ഏ'മ

വരിക്കുന്നാഃ ഗ്രൂഹമാമായ്മവേദിയാ-
വസിക്കുന്നേതെന്നേഃ സദമതമാതവേ,
പരിച്ഛിതക്കട്ടിക്കുല്ലുനാളിനാൽ
മിച്ചകലാന്നാർ കലയിക്കലവതില്ലോ.   ര'2

മഹാൻ സുധനപാവു മഹീഡപ്പത്രേ
സുവാൺ ഗ്രഹിപ്പിച്ച വരാന്നുബഹാക്കയും,
നിഭാലുനാഃ കുക്കരങ്ങളുായ്ക്കനാ-
കതാലപാരല്ല കീയായ് സുതലുജം.   ര'3

യദശാഖയെയാശ്വമഹാലുതാബ്രഹായ്,
വദാന്നുതാപാടവെജ്ഞാചീകരായ്,
പ്രശ്നപ്പുരാമാനിജപ്പത്ര നാൽവരാൽ
പ്രകാശമായ് പദ്മേകതിരമന്നവിള്ളണ്ടിനാൻ.   ര'4

ഇ ചന്നിടാ ലക്ഷ്മാനാഭാസ്യ രാമനം,
പിരിഞ്ഞിടാ രാമചന്നാവിഭഗംഭുനം;
പ്രസാദമെങ്ങു ശ്രീ വാഴുമോ ക്ഷണം?
പ്രസാദവും നിറ്റായിരായ് വസിക്കുമോ?   ര'5

ସବାକେନ୍ଦ୍ରିୟାର୍ଥ ଉରତୀଳିଯାଗଣଙ୍କ
ପରାମର୍ଶୁରାତ୍ମକୁଳୀବିଦ୍ୟଂ ସତ,
ହୃଦୟରେଷେଷ୍ଟ, ରମତ୍ରରେ ଭ୍ରତଂ
ପ୍ରକାଶଦ୍ୟାତ୍ମାବ୍ରତମେନାଥୋହରେ.   ରଙ୍ଗ

ଅନନ୍ତରଂ ଶାମିଲୁତକୁଳିଶ୍ରୀମନ୍ତକୁ
କୁଣ୍ଡିଲୀଯପାଠକୁପାତନିଲେଖାରୀକଲେଖନିକାଳ,
ଶ୍ରୀଜ୍ଞାବିନୀତିର୍ଥ ପାତନିରେ ଧରଂ—
କନ୍ୟାରେ ଚାକ୍ରବେଣୀକେବାଣୀ, ଯାମହାନ୍ତି.   ରଚ

ପ୍ରପୁଜ୍ରନାମନ୍ଦନିତରନ ବେଣ୍ଟପୋତ୍
ସମ୍ରତ୍ ଚେଷ୍ଟକୁଳୁପୁରମ୍ଭୁରଂ ରୂପକୁ,
ହୃଦୟତନୀ ନିଷ୍ଠାପନବାଣୀ — ହୋତିକାଳେ
ପାପିଶ୍ଚ ଓ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶୀରିଷେଵେ.   ରତ୍ନ

“ହୃଦୟନିଲଜ୍ଞାବେଳୀରଙ୍ଗରୁମଂ; କଲଂ
ମନୀଯମିଳେଖିତିନୀଲୁରୁତ୍ତାଯ୍;
ପିତ୍ରଲୁମାରୁଳୁମମିଳେ ମାତ୍ରଙେ!
ମହିଷୁ ନିଶ୍ଚପୁରମନୀର ଜଗରୁ.   ରଳ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯାତେନିଲେଖନିକିଷ୍ଣଲା
ବେଃ କାନ୍ତପୂର୍ବ ନିରଂ କଲତନ୍ତିରେ,
ଆତେକାଵନ୍ତି ତ୍ୟାଙ୍କ, ନିଷ୍ଠ ସଂଶେଷଂ
ପରତ୍ତରୁକାଶାଲୁହଲୀଭୂଷଣରୁମେ.”   ୧୦

କୁଣ୍ଡିଲୀର୍ଥିନ୍ଦ୍ରନକୁଳାମାଂ ନିଃ—
ଯୁଦ୍ଧଯୁଦ୍ଧରେ ନୁହନ୍ତାର୍ଥ ଚହାନ୍ତ କେତଣିକାଳ;
“ଭୋଗ ମରିଯୁଦ୍ଧରମାର୍ଗ ରଣକ୍ଷେତ୍ର—
ରିଙ୍ଗାନ୍ତପାଦେଶରେ ସତ୍ରସନ୍ଧ୍ୟରାଯ୍.   ୧୧

രുടങ്ങിട്ടുണ്ടോങ്ങാഗ, മായകിൻ
തടങ്ങുന്നീക്കാൻ തവ മുഖംപുതുനേ
കിടയ്ക്കണം, വന്നിരു തൊട്ടിനു; നീ-
യുടൻ തന്റെ ദില്ലുഴുക്കങ്ങാരനെ.

രണ്ട്

സുഖാഹ്രംശിചർ നിശാടവരഗ്രം
ചുരാസദനാർ സവനാപകാരികൾ;
ഭവയ്ക്കുതന്നുതാനവരേ വധിക്കണം,
ഹിമാന്യകാരങ്ങേള്ളുപ്പേണാരുളിപ്പോയ്.”

പറത്തുപേരെന്തു, മടങ്ങിവാണോരാ—
മഹാഷ്ഠിജയാടായ് രൂപങ്ങാതി വിസ്തുവൻ;
“ഇപ്പീഡനാം പിഞ്ചുകിടാവിതെങ്ങുവാൻ
ഒന്നാൽത്താം രാക്ഷശവരങ്ങുകമാ! മുജാം തര

ഉറച്ചിടാതാഘ്യയവില്ല, മായാമോ—
ട്രിനത്തിംബതെ, പട്ടയെന്നിയേ സുതൻ,
ബഹാസ്ത്രചവുദഗ്ഗല്ലുന്മംശാരഭണാന്തകരാ—
മരക്കുറാടെങ്ങനെ ധോർ നിഞ്ചിട്ടാ? രഥ

തരിപ്പു എന്നു പുതുനെന്നു ചൊല്ലുവാൻ
ഉയരപ്പുട്ടേനു; നതിനായിസപയം അവാൻ
അറിപ്പാഡത്തോവ, മിവക—ലുണ്ണിക്കിൽ,
കനിംത്തിങ്ങാം ഫുതവാരലബേധനിൽ.”

ഇവണ്ണുമാനക്കിതിമാന്ത്രങ്ങനാതുവ
ജപാനിച്ചിന്താപസനാവിയം ത്രിയാ,
ജഗത്തുനീറും പ്രസിദ്ധാഗ്രിയായ് ജനം
ഭയന്നതേരുന്ന നിലയ്ക്ക്—നിർദ്ദേശം!

രബ്ബ്

ചെവിച്ചു ഭുവബ്യിതിള്ളും, തശി മാം
ജപലിച്ചിടാതായോ, നിപക്കാണ്ട മാജനൻ,
വിരിച്ചു ഭേദുലമഹത്ത്രം ഭയം
തദ്വാധനൻ ക്രോഡമിയാണു നിങ്ക്കാവേ. ഒവ

പറഞ്ഞുപിണ്ടപിക്കാനെ ഗാമ്പിനന്ദനൻ
“മടങ്കിട്ടുന്നനിധി വന്നാശപാരലു ഞാൻ
ഭൂതിക്കു നീണ്ടാം റൂപം നീ, യത്പൂര്വ്വയൈ—
നിതിക്കിലാർ നാന്തുചിള്ളുഡിച്ചിൽ.” എൻ

അമർഷിയായോരു മഹർഷിയീ വച്ച—
സ്വരായ്യേവ, പംക്കതിരമദ്ധ്രമാദം
അമരമെമ്പ്ലാമകവത്രു മാരമാ—
രഞ്ഞയക്കീഴാനിയെള്ളുനിയാക്കയായോ:— നൃം

“സപവം ശ്രദ്ധാരം പറയാഞ്ഞ ‘നാസ്തി’വാ—
ക്കരഘ്യതെ, നതപ്പിജനവത്താടിനു നീം?
മച്ചീപ്പാതി! മാനവവംശനിജ്യായും
വകാന്നുതാമുലകവഭനാ കാണംകൊടം! നൃം

ഉണ്ടമട്ടിക്കണംനെക്കാട്ടുകൊള്ളുമോ—
നവീനവേയയ്യും നിന്നുതന്ത്രജനേ;
തനിച്ചുക്കണ്ണലു ഹയ്യാൻ ക്ഷമൻ,
ഭവാൻറോ ഭാഗ്യാലിമവനു കൊറക്കുകൻ. നൃം

ജഗത്യം തീറ്റ് തിവനന്നവോലിവൻ
രുംകുളംകു പുതുആം വമച്ചുവൻ;
വെടിത്തുതന്നുക്കജ്ഞത വൻതപ്പല്ലുനിന്നായി
വശാഞ്ഞിലാക്കി പരമർഷിഞ്ഞവും. നൃം

ഹവസ്പുരാ മത്സ്യത്വാത്തു അംസ്യത-
ക്കിയററിനാൻ നീറു യമെന്നിരിക്കില്ലോ,
പരംഗ്രന്ഥപ്രധാനം, മലിനങ്ങവും
ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്രുതമാണെന്നു യം.”

നൃത

എന്നിവസിപ്പുണ്ടാണ് സപ്രകാശകമല്ലാം
മനാംകളാൽത്തു രാജീവാട്ടക്കണ കൊടുത്താം,
പേരാണഭക്തിപ്പാദ, വില്ലുഡിച്ചുമിന്നം
ആശമന്മൈയും ലക്ഷ്യമാണെന്നും നൃത

സപ്രദൂഷിന്നുഡി ലോകനാടം, നൈവനാണ—

പ്രൂണം, സതീദ്രോഹയേ—

നീക്കപ്പുന്പുകളിന്നു ‘ഒബ്ദു’ കവിയാദമവന
പൊന്നമയായും,

അഥവാ ‘കുഞ്ഞം’, മോഴിദേവിപുഞ്ഞകിയവ—

നാ ഗായത്രിയോദ—ഹമ—

ചോച്ചപ്പേട്ടുടായ ജാനകീപരിണയം

കാവ്യത്തിൽ മന്നാക്കു ‘ഭക്ഷം’.

നൃന

മുന്നം സർഖം തീന്.

പണ്ഡിതൻ ഇം. വി. രാമനന്ദതീരുമാൻ

കൂതികൾ

- എ. വൈവരിലധി
- ഒ. ശ്രീമഹാഗണപതയെ നാട്ടി
- നൂ. മണ്ണ പുണ്യത്വാക്ഷരം
- ര. സഭാജീവനാഡി
- സ. വൈരാഗ്യവൈദ്യത്തി
- ആ. ജാനകിപരിണയം
- ഒ. വിഭാഗ ക്രഷ്ണന്റെ
- വ. പണ്ഡിതന്മണ്ഡം
- നു. വൈതികവിഹാരവിചി
- മു. മഹിളകളുടെ മോക്ഷമായ്ക്കും
- മു. ഭാഷാക്രാന്താം
- മു. ശ്രീരക്ഷരാചാര്യസ്ഥലത്തി
- മു. ശ്രീരാമവോയ്ക്കണ്ണമജറി

അവക്കുപ്പേടണ്ടം മേൽവിലാസം:—

മാനനജർ,
ഡി. വി. ഷുക്രൻ ഡോ.,
കോട്ടയ്യുകം — തിരുവനന്തപുരം.